

He. Ret. Småtid
F x F

Wackra Dalkullan.

”Ett wacker ansigte och litet behagsjuka”, sa’ Fru Pompadour: ”det ar allt hwad qwinnan behöfwer, för att fångsta mannen”, och förhända hade hon inte så orätt. Bildning! — Förstånds-bildning! — ”Bah!” sa’ Fru Pompadour, ”qwinnas själ ar skönhet, hennes snille ar lynnet, och hon ar tillbedd.”

Skönhet och behagsjuka, det äro de två stora brisfiädrar, som oupphörligt sättas af fruntimmer i rörelse för att fångsta karlarne, och det mislyckas sällan.

Men den stackars flickan, som naturen nekade skönhet, eller som de fångas ären fräntog behagen! — Ingen ting ar löjligare än en gammal kokett! Hwad fåster mannen sig wid! Skönheten? — Man ser sig mått på kärleksgudinnan. Behagsjuka? — Behagen wisna, och koketteriet blir fjollereri.

Att från Skönhetsgudinnan och Fru Pompadour, gå ned till Karin Ersdotter, den wackra Dalkullan från Leksand, ar kanske något häftigt. Men:

    Hwarhållt en skönhet finns,
    Man bör värbera den.

Den blygsamma författaren af denna lilla uppsats, hade händelsewis gjort Karin Ersdotters bekantskap, innan hon blef utropad som wacker. Han hade sedt henne bära

med och watten, utan allsköns pretentioner; sedt hennes
wackra ögon, tänder, panna, m. m., utan att finna något
så utomordentligt skönt. Men lång tid derefter fick han
weta, att hon af Stockholms allmänhet blifwit erkänd för
wacker. Hon har återwändt till sin hembygd, för att med
sin blifwande man dela huslig lycka. Den härjemte bi-
fogade sången, jemte snillefulla anteckningar af åtskilliga
författare om henne, bör intressera hwar och en.

Utt drifwa bort en ledsam stund
Man flitigt uppå elden makar,
Man blåser på af hjertats grund
Och fagnar sig då weden sprakar.
Hur mången mast, den hymen spännt
I ågta öket, full af iswer,
Kanske dock ingen värma kånnt,
Födutan den som spiseln gifwer.

Lise, i hwars ögon skalken bor,
Wid brasan hör, er kärlek tydas,
Ni ser på henne, och Ni tror
Des kind af blygsam rodnad prydas;
Men, Ni bedrager Er likwål —
Den rodnad Ni så åskwård finner
Man leda kan med mera skål
Från brasan, som i spiseln brinner.

STOCKHOLM
STADS
BIBLIOTEK

B378/69